

ДО
СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД
БРАЧНА КОЛЕГИЯ – III Г.О.
гр. дело №23645/2012 г.
88-ми състав

СТАНОВИЩЕ

От

Грегор Блаха, роден на 18.07.1974 г.
Виена, гражданин на Австрия,
ЛНЧ 3073547279,
С адрес: гр. София, ул. „Калиманци”
№77, ет. 4, ап.10

Уважаеми г-н Съдия,

Във връзка с образувано гражданско дело **гр. дело №23645/2012 г., 88-ми състав, СРС**, по искова молба от съпругата ми Мирослава Николаева Блаха, ЕГН 7802013837, бих искал да представя на вниманието ви някои факти от значение за делото и да изразя своето лично становище:

През 2007 г. се запознах с моята Мира и ние започнахме да живеем заедно на ул. „Бричебор”. След като тя претърпя разочарование от връзка в Холандия преместването ѝ в Австрия не може да не бъде взето под внимание, тъй като съпругата ми беше уплашена. Съпругата ми искаше да осъществи мечтата си да учи философия и тъй като тази работата в България е много ниско платена (заплата от 250 лева), с което съм свикнал, ние решихме да обсъдим по-късно къде да бъде нашето място за живеене (в перспектива 2010 г.).

В момента на раждане на нашия син, аз не бях на работа за 5 месеца, за да мога да се грижа за него. През ноември 2008 г. се преместихме в нов апартамент, два пъти по-голям, с детска стая (+50 EUR). Тъй като съпругата ми беше нетърпелива да продължи докторска работа, Аугустин постъпи в частна детска градина на възраст 11 месеца. Съгласихме се, че възможно най-скоро детето да се премести в държавна детска градина, тъй като частната градина е финансова тежест (590 лева) и е възможно само с нейна подкрепа и на моите родители.

След като жена ми завърши официалната част от докторската си работа, тя загуби връзка с живота (не знаейки кой ден или час е), изпадна в състояние на постоянна тъга, не излизаше от къщи, не участваше в никакви социални дейности, започна да спи повече и повече (от 19:30 - 06:00 ч. плюс 3 часа през деня). Дейности, като грижа за нашето дете, почистване и измиване, станаха голяма тежест за нея, макар и да помагах, до колкото можех, въпреки че вече бях на работа. Работното ми място е в гр. Белово като всеки ден пътувам поне 2 часа до там и обратно.

Всяко обсъждане на темата увеличи нивото на агресия в поведението на съпругата ми към мен. Трябва да спомена, че преди това не сме имали никакви спорове и битки, така че за нас беше трудно да се намери начин да се обсъдим нещата, които не харесваме един в друг. За съжаление тази ситуация се разви безконтролно, тъй като съпругата ми загуби комуникация с мен и започна да показва физическо насилие.

Тази ситуация е много трудна за нашето семейство и на мен ми беше много трудно да отговарям на въпросите на нашия четири годишен син: "Защо мама плаче?, Защо е мама спи? Защо тя затръшва вратите?". До сега отговорът ми винаги е бил "не знам". В тази ситуация през септември 2012 г. потърсих помощ от родителите на жена ми, но до момента няма реална помощ или подкрепа от тях. Други членове на семейството са сестра й, която помогна много, но ние се съгласихме да не я използваме за преводач между мен и родителите на Мира, тъй като това е твърде рисковано и натоварващо за нея.

За около две години аз призовавам съпругата ми да посещава редовно психотерапевт, за да разговаря за някои свои вътрешни проблеми (чувство за вина, проблемите й, че въпреки всичките усилия никога не е била достатъчно добра за нейния баща, загуба на женственост), където аз като мъж не успях да помогна и да дам насоки за решаването им.

През последните четири месеца съпругата ми се оттегли от всякакви семейни дейности: обща вечеря, игри - изведнъж не е й беше възможно да рисуваме заедно, тъй като съществува езикова бариера, съвместно гледане на филми. През 2012 г. отидохме на семейна терапия, която ми показа, че жена ми страда от тежка депресия. На въпросите дали тя иска да продължи брака си, съпругата ми бе отговорила с "не", въпреки че терапевтът й предложи да продължи в индивидуални сесии.

Аз обичам жена си, но е много трудно да се разбере, че тя иска да сложи край на семейния живот, без да има предвид, че има малко дете, което иска да има стабилна семейна среда. В момента не ми е позволено да взема нашия син в Австрия (тя също е поканена там), за да видя моето семейство: баща ми е на 90-годишна възраст, тежко болен и не е в състояние да пътува; моята майка, която идва на регулярни посещения при нас също в момента не може да дойде, тъй като тя се грижи за баща ми и за конете. Моето семейство в Австрия е голямо: сестра ми Хелън и Якоб, сестра ми Каролин с двете си момчета Феликс и Пол, сестра ми Силви с нейната дъщеря Агнес и още много членове на семейството и приятели, които също имат много деца. Мисля, че е много важно за децата, а също и сега е правилният момент за създаване на връзки между членовете на семейството, които ще им останат за цял живот.

За момента трябва да отида сам и да опитам да покажа и да направя снимки и малки филми, но аз намирам това решение, че не е в полза за нашето дете, и желая да поискам от съда, ако може да помогне по този въпрос. Особено когато семейството на съпругата ми в България показва, че срещите за Коледа са само два пъти за два часа, а аз бях отгледан в семейство, което прекарва изцяло дните си заедно, един с друг.

Аз обичам жена си и аз вярвам в Бог. Съпругата ми винаги може да спре да иска съдебен процес и съдебно решение, и аз се надявам на такава добра воля, така както тя ми писа днес (04.02.2013 - 10:27): "Тъй като нашата комуникация е разрушена и всичко

е едно недоразумение, нека да работим със семеен терапевт и да видим как може да бъде спряна законовата процедура. Не се притеснявай ... ап. Павел казва, че любовта побеждава всичко, ако вярваш в нея", на което аз отговорих:" Аз вярвам. Целувки".

Аз никога не съм се занимавал със съд или полиция в живота си (с изключение при шофиране на автомобил). Начинът, по който съдът е изпратил писмо до мен, също така намалява времето ми за отговор с два дни. И аз трябва да кажа, че не съм в състояние да намеря адвокат тук, в България, който иска да ми помогне в този случай, въпреки че имах подкрепа от моя работодател, както и подкрепата на Австрийското посолство, така че се надявам, че е възможно разговорите да се водят с мен в идеалния случай на немски или английски език (български имам само основни познания).

Надявам се, че съдът ще прецени моето мнение и желание делото да бъде преустановено поне към момента, за да имаме възможност със съпругата ми да положим усилия за преодоляване на проблемите ни и заздравяване на брака ни. Това е изцяло в интерес на детето ни и аз искам и ще положя максимални усилия в тази посока.

Моля препис от становището да се изпрати на съпругата ми Мирослава Николаева Блаха, ЕГН 7802013837, на адреса на жилището, в което живеем: гр. София, ул. „Калиманци” №77, ет. 4, ап.10, или на посочения съдебен адрес: гр. София, ул. „Проф. Никола Михайлов” №6 – адвокат Татяна Лихарска.

05.02.2013 г.

.....

Грегор Блаха